

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa G. K.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Wojewódzkiemu Szpitalowi [...] w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 grudnia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 lutego 2020 r., sygn. akt I AGa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego, a także rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Zdaniem skarżącego, dowodem na rozbieżność ma być to, że w trzech takich samych sprawach, w których różniły się tylko osoby powodów, Sąd I instancji wydał kompletnie sprzeczne orzeczenia. Przesłanka rozbieżności w orzecznictwie mająca uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest jednak tak rozumiana. Chodzi o poważną i utrwaloną rozbieżność, co do zasady w odniesieniu do orzeczeń prawomocnych. Tymczasem rozbieżność w orzecznictwie sądów I instancji jest zjawiskiem naturalnym, a jej wyeliminowaniu ma służyć kontrola instancyjna. Co więcej, na tle podnoszonego problemu nie ma rozbieżności w orzecznictwie sądów II instancji - we wszystkich trzech wskazywanych sprawach zapadły dokładnie takie same wyroki. Dodać do tego trzeba, że nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania także występujące na jej tle istotne zagadnienie prawne, ponieważ nie zostało ono w skardze nawet wyraźnie sformułowane, nie wskazano wątpliwości, nie podano rozbieżności w poglądach doktryny.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.